

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

KART - ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλον του «Μπουκέτου» και της «Οικονομίας» τιμάται παντού δραχ. 3. Η αμοιβή υπερτίμησις των παρατ... Παρακαλούμε όθεν τους άναγνώστες μας άναγνώστας δάσκις ύποψήσι είς την αντίληψιν των τοούτων τιν... (Εκ της Διευθύνσεως)

Η υπό των άναγνώστων μας άποσελλομένη ανυπερβασία και μη συνδοκωμένη υπό δικαιώματος κρίσεως εκ δραχμών πέντε, δεν λαμβάνεται ύπ' όψιν.

Νά ρ κ τ σ ο ν. Το ποιήμα σας θα ήταν αρκετά καλό, άν είχατε προσέξει περισσότερο στη μετρική σας. Προσέχετε όμα γράφετε γιατί, όπως βλέπομαι, δεν σας κάνει κόπο να ταίριαζε. Β. Ν. α ν ο π ο υ λ ο υ. Βολοκ. Η ύποψήσις του «Ζαχαρίου» καλή, με ή έκτελείσις του άνεπιτυχούς. Διάς ευχαριστούσι θερμά για τις ύπερ του «Μπουκέτου» εκδηλώσεις σας. Κ. α τ ν α ν και Π. τ π τ ο α ν. Ένταύθα. Το ποιήμα σας άνεπιτυχές. Μά πως έγραψατε ένα ποιήμα; Στή ποιησι δεν χωράει ή ανυπερβασία... Η κ. κ. α. ρ. Ένταύθα. Η ποιησις σας είνε πρόχειρη πολύ όρθη. Οι μνηστριογράφοι παρουσιάζουν τους ήρωας των άναλόγων των... άνεγκών τους. Στο ζήτημα όμως του Έρρικου Μουρισανού, ό οποίος άλλωστε παρουσιάζαται στον «Κρεμασμένο» του Δουμά και άλλους στην Άναυτελλία, ύπαρχει και ή διαφορά της ηλικίας. Στό πρώτο δηλαδή παρουσιάζαται ώριμος άνδρας και στο δεύτερο νέος. Πήρανα με τά χρόνια να μελετήσκη ό χαρακτήρ του. Παντως είνε έξαιρετικώτατο ιστορικός ότι ή συμπεριφορά του Έρρικου Μουρισανού άπέναντι της άτυχής Βασιλίσσης Μαρίας Στουάρ ύπηρεσε λαμπρά και άντιλία του μεγάλου του όνοματος. Μά, όταν ήταν ακόμη νέος παρεκόπη από τον έρωτα του και έκανε άσπία που έκανε, δεν είνε καθόλου περίεργο. Ότι είνε έρωτικός κακέσι, είνε ή κακος για τά πάντα. Έξ άλλου ένας άνθρωπος αλλάζει τόσες φορές στη ζωή του! Δ. η μ. Σ τ α μ. Περαιά. Η άκροστιχίς σας πρόσ, την «Μίς Εύρωπαι» άνεπιτυχής στιχογραφικός. Γ. ε ω ρ υ. Χ ι ω τ η ν. Κρησιώτα.

Το διήγημα σας άνεπιτυχές. Θ. κ. α. τ. ρ. ο. ρ. α. ν. Ναυπλιότα. Άν δεν σας άπάντησα ως πορεί, αυτό σημαίνει ότι το διήγημα σας δεν έληξε. Χ. ρ. Κ. α. ρ. α. μ. ο. υ. σ. τ. α. κ. η. ν. Πρέβεζα. Μας προσέτε στο τόσο άμνημονεύτο γράμμα σας:

«Φλεγόμενος υπό ποιητικού ίσθρου από είκοσαεταίς, παρήγαγα κατά τό εϋδοκίμον χρονικόν τοϋτο διάστημα πληθύν άληθιν άριστογραφών των τής ποιήσεως.

Αντικη έξαιψις από της ηέσις Μούσης έκπορευομένη ημνησιώσα με παρήγαγε και άνδέξει όλην την μεγάλην μου—κατά τό δη λεγόμενον σήχι ύμνολογοσάνη—ποιητικήν ιδιοψύαν ήν εκ γενετής ίσχον. Αδάμα μέσω των μορμαγών τούτων καταναύζει την όγκώλη συλλογήν μου τό κάτω ποιήμα μου ού κατεδόσα τό κάλλος δημοσιεύη ή τοική ημών έφημερίς «Βήμα Πρέβεζης», ης άποκάμα προς βεβαιώσιν λέμπο.

Μή νοήσητε, κ. Διευθόντά, ότι μεγαλοχών γραφοταΐτα άλλ' εν άκρη μετροφοσάνη και πληρη επιγραφών τής άξίας μου. Δι' ό και παρακαλώ όπως μη μ' επείνεσητε εν τη άπαντησί μου άλλ' άπόδος υπό τό ποιήμα μου θέσατε εϋδοκίμως γρηφούς τό όνομά μου. Πληθώς ότι θα είδο την πρώτην (α') σελίδα του περιοδικού ύμών κομωμένην 7-παζίστατα υπό τού μικρού μου άριστογραφώματος—υπό πολλών εύφύμως ημνησθέντος—σας ευχαριστώ υπερωτέτως. Άγρότερον θ' άποσελλώ ύμιν και έτερα τινά ποιήματά μου ίνα πλησιήσητε την βελιωθήην σας. Ός βλέπη

τε εκ του φαρμακευτικού ύδριου έξεπηθήσε ό ποιητής ως 3 Πήγαος εκ του τής Μεδοήσις αίματος έφ' οϋ έπαχούμαι νυν φερόμενος προς την άθανάσιαν. Έύχαριστώ!

Υπέρ ευχαριστών ύπογράφομα εϋσεβάτως κ.τ.λ.». Το ποιήμα σας όμως «στην Πρέβεζα» τό όποιον και τυπωμένο μετέδωκε, παρ' όλην την άκρικην έξαιψιν σας δεν είνε άριστογράμη. 1800 π. χ. μερικά τετράστιχα:

Άπό μακράν κανείς ούν βλέπει Λαμπρός εκτείνεται όλο τριγύρω τη πρώτη όμι σου τή μαγική λές πως ταιριάσεις με μιά ώρία για έξαιουμένη και θυλλική. Έκείνη μέσα κλείει τον Πόντο τη Μαύρη θάλασα «ώκεανό» συ άντ' εκείνης κλείεις όμοιος, τό γαληνιόν «Άρθερακικό».

Τά φρούδιά σου άσπρα πελώρια Πλήν ω γλυκειά μου χρυσή Παμέσα στη θάλασα τη Μελάνη δέ θ' άποκρύψω ποϋ στη καρδιά λές πως παλαιών μ' αυτό τό κύμα κρύβω ένα πόθο για ό φίλητά ή μά πάλι άδικήκη πανοτεινή. Άν ιδω κανι πιο ταιριαστά.

Κι' έγγώμαον πόσον θα είνε πās τις ζε μείνον όστις πραγματικά χαλιβωμίνας θ' άνοιξη όρόμο για λίγα έργα σου τεχνικά.

κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Είθε να έκτελεσθούν τεχνικά έργα στην Πρέβεζα. Μά για τό θού, μή τό ζητάτε από ήμετρος. Γιατί ή άριόδωσ έργων—ή φηκη—δεν καταλάβατος ως ήμεεις, ό Γκαίτε, ό Σαίξπηρ... Ν. α. υ. τ. ο. π. ο. λ. α. ν. Ένταύθα. Ευχαριστούμεν για τά καλά σας λόγια. Το πεσό όχι δημοσιεύομα. Μά δεν γράφετε άσχημα. Διευθάξτε. Γράφετε και διαρβώνετε. Έτσι θέ πούτε έκείνο ποϋ ποθέτε. Μ. π. ο. ε. μ. Πέστοπον (Κρήτη). Το διήγημα σας σπαρεακτικό! Έκλασκον μελάς τό εμετέπισμα. Το δημοσιεύομα εϋδοβέβαιον ότι πολλοί άρθραλοί θα χάσουν ποταμους δακρύων διαβάστας πο. 1800:

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΕΡΩΙΟΣ

«Μάλις έύνησε, άντελήφθη μ' εκλήθη, ότι ό άγαπημένος της δεν ήτο στο πλάι της. Έγώσε τά βαρειά από τον ήπνο μη τια της δεξιά κ' άριστερα και άξίστα άκόμα για την άπουσιαν του λατενυτό της, έσπρηξεν τό χέρι της επί των άπαλών μαξιλαριών για νά σηκωθεί και έρενηση καλντερα, ότε ή θύρα η-νοίξε άπαλά-άπαλά και μιά φωνή ηκούσθη:

— Κοιμάται άκόμα!! Και έκείνη διεαγρευθή μεγαλοφώνως.

— Έγώ; Διόλου μάστατα...

— Ά! Είμην τότε εκείνος και έγώ ενάμιζα...

Και έτρεξε και άνοίξε τό παραπέτασμα του παραθύρου. Έπειτα ήλθεν και εκάθισεν στο κρεβάτι της άγαπημένης του, όλιγον γεμίζουσ κοντά της. — Άχ! Τής είπεν με θυμόν, δεν εντρέπασα, μιά μέρα σάν την σημερινή να κοιμάται άκόμα; Στοιχηματίζω ότι δεν μοιρεσι νά μαντεψής....

Ά! για όσα δεν είλε τίποτε ή σημερινή πρωινή! Έμφορς θυμισον. Έχει ό μήνας σημερον 19! Ποτε πέσανεν ένα δολοκήρον έτος!! Μά άν ήσων να καλή θά εύδοκίωσαστε τώμα στο...έκει κάτω, στο έρμηκόν Ζυθοπωλείο, εκεί ποϋ για πρώτη φορά πέσαν πρωτογνωσθήσκαμα. Έκει και πάλιν να αλλάξουμε λόγια γλυκά, λόγια της καρδιάς. Θά είποινε την εύτυχίαν μας και πάλιν να πλάσωμε όνειρα γλυκά. Έμφορς.

— Τι ώρα είνε; άνέκρωξεν έκείνη ένθυμηθείσα.

— Όκτώ και μισή. Ντύσου.

Τό σπιτι όλο έγινεν άνοικάτω και ή υπηρέτρια εϋρηθείσα ποδ θυέλλης διαταγών διην ήξερε τί να πάη; — Μαρία. Το φρουστίνι μου τό ρός.

— Το σακάκι μου τό γκαί. — Μαρία τά παπούτσι μου τά άσπρα.

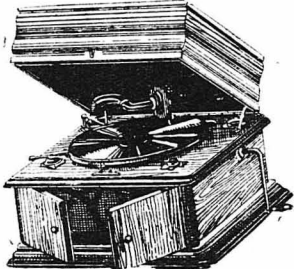
— Τή γραβάτα μου τή μεταξωτή.

«Η βιάσις τους να φθάσουν εκεί είχε ψυχράνει κάπως τον πρώτο τους ένθουσιασμό.

(Τό τέλος στο προσεχές)

Τό γραμμόφωνον κατήντησε τό αγαπητότερον μέσον εκλαϊκεύσεως της μουσικής

Χωρίς αυτό κανένα σπιτι δεν είνε τέλειος. Όλοι νείσι και γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αυτό ή νεότης έχει στη διάθεσι της τις πιο φημισμένες όρχηστρες του κόσμου, ποϋ παίξουν τους τελευταίους χορούς της εποχής. Χωρίς ή αυτό οι γέροι ξανακούν την εύτυχημένη ζωή των νεώτων των, ακούοντες τις άρσιστερες καντάδες ποϋ τραγουδούσαν στις έλεκτικές των. Άλλά διά να άπλευσθή κανείς τό γραμμόφωνο πρέπει να έχη ένα όργανον με τις τελευταίες τελειοποιήσεις. Το γραμμόφωνον ΣΤΑΡΡ τύπου XXII είνε τό μοναδικόν όργανον ποϋ συγκλητάται από:

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησις με μηνιαίς δόσεις παρά τη:

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στεκ Άρσακίου 12. Πειραιεύς: Φίλωνος 48. ΕΣΣΥΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α. ΠΑΤΡΑΙ: Ρηγα Φερραίου 84. ΒΟΛΟΣ: Έρμού 111.